

95. Doamne, bunătatea Ta

Doam-ne, bu - nă - ta - tea Ta îmi cu - prin - de i - ni - ma Și mă fa - ce
 No - rii ne - gri când a - par Tu îmi ești un veș - nic far, Dru - mul mi'L că -
 Doam - ne pu - ne'n gu - ra mea tot - dea - u - na lau - da Ta Nu - mai Ți - e

fe - ri - cit, Dom - nul meu iu - bit. De cu zori pâ - nă'n a - pus,
 - lă - u - zești și mă o - cro - tești. Și prin ar - și - ?ă îți cânt,
 să Ți cânt pe a - cest pă - mânt. Pâ - nă'n zori când vei ve - ni,

nu - mai ha - rul Tău I - sus, Îmi sfin - țeș - te i - ni - ma și vi - a - ța
 nu - mai Ți - e, Doam - ne sfânt, Că'n iz - vo - rul cel ce - resc su - fle - tu'mi sfin -
 Nu - me - le Tău voi slă - vi, As - ta'i fe - ri - ci - rea mea să Ți cânt lau - da

mea.
 - Țesc. N'ai în lu - me'a - se - mă - na - re, nu e ni - me - nea sub soa - re, Nici în cer nici
 Ta.

pe pă - mânt cât ești Tu de sfânt. Dra - gos - tea'Ți mă co - ple - șeș - te, pa - cea Ta mă

li - ni - șteș - te Ha - rul Tău îmi dă a - vânt tot mai mult să Ți cânt.